

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 5 năm 2022

Số 601

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn nhớ tướng Trời cao thì phải làm sao?
- 2) Thủ lễ có hữu ích gì không?
- 3) Tiên hành lễ là sao?
- 4) Quy nguyên thiên giác là sao?
- 5) Căn bản là sao?
- 6) Tự ái là sao?
- 7) Thân mình có gì đặc biệt hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Montreal, 11-07-04 11:40PM 1) Hỏi: Muốn nhớ tưởng Trời cao thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn nhớ tưởng Trời cao thì phải thường xuyên hướng thượng. Kệ: Trời cao thanh tịnh ban chiếu hòa Thực hành chất phác tự hòa xa Hướng tâm thanh nhẹ tiến gần xa Chuyển tiến vô cùng tự vượt qua.	Montreal, 12-07-04 1:25AM 2) Hỏi: Thủ lễ có hữu ích gì không? Đáp: Thưa tiên học lễ hậu học văn. Kệ: Học lễ rồi học văn mới mau Quy nguyên thiền giác giải mê sầu Tình thương đạo đức đường tiến hóa Giao cảm thâm sâu rõ nhiệm mầu.
Montreal, 13-07-04 3:10AM 3) Hỏi: Tiên hành lễ là sao? Đáp: Thưa là phải có lễ độ trước. Kệ: Đi thưa về trình lúc làm người Chuyển hóa thâm sâu tự tiến vô Học hỏi không ngừng duyên tận độ Thực hành chơn pháp nguyện nam mô.	Montreal, 14-07-04 1:45AM 4) Hỏi: Quy nguyên thiền giác là sao? Đáp: Thưa quy nguyên thiền giác là trở về với căn bản. Kệ: Trở về căn bản tức quân bình Tiến hóa thâm sâu tự hiểu mình Chơn giác minh tâm cả tiến trình Thương yêu tha thứ cứu thân mình.
Montreal, 15-07-04 5:17AM 5) Hỏi: Căn bản là sao? Đáp: Thưa căn bản là gốc tiến hóa. Kệ: Minh tâm kiến tánh tự minh hòa Tùy duyên cảm thức tâm hành đạo Tiến hóa vô cùng tự tiến sâu Giải tỏa phiền ưu tự tiến hòa.	Montreal, 16-07-04 4:35AM 6) Hỏi: Tự ái là sao? Đáp: Thưa tự ái là chỉ biết có mình thôi. Kệ: Minh tâm tự tiến tự phân liên Tiến hóa thâm sâu sống tạm yên Quy hội tình người tự tạo duyên An yên tự thức tự cảm yên.
Montreal, 17-07-04 6:32AM 7) Hỏi: Thân mình có gì đặc biệt hay không? Đáp: Thưa thân mình có các bộ phận tim, gan, tỳ, phế, thận, tương đồng với kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, như một tiểu thiên địa. Kệ: Thực hành tại thể chuyển vô cùng Nghệ lực hóa sanh hành đạo pháp Quang chiếu luân lưu chuyển tiến hòa Công minh rõ rệt hướng gần xa.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 18 (tiếp theo)

“*Mẹ không có bỏ con về đi con*”: Tình thương của người mẹ đâu có bỏ chúng ta. Chúng ta nên cố gắng để trở về với thanh cảnh của bề trên, sống trong lễ sống đời lẫn đạo, đứng đắn trong chu trình tiến hóa. Sự nhẩn nhủ luôn luôn đánh thức tâm hồn của con người hướng về quê mẹ và tình mẹ. Sự nhẩn nhủ cảm động các bạn thâu đêm. Chúng ta thấy cần thương yêu Đấng Tạo Hóa nhiều hơn. Tình thương của bề trên đã gieo rắc cho chúng ta rất nhiều. Tình đời cũng như tình đạo. Các bạn ly hương ra cảnh tự do ở đây, rồi các bạn thấy cha mẹ thế nào? Đau khổ vì con, nhớ thương con, quý mến Trời Phật và cầu nguyện. Hằng đêm cầu nguyện để cho con mình được bình an, cầu nguyện để cho mẹ mình được ổn định sống trong sự sống dành riêng của Trời Phật, cầu nguyện cho có được sự tiến hóa, sự thương yêu bộc phát trong nội tâm, chính tâm của mọi người. Cho nên, ở trong tình cảnh đó mà hiểu việc đó. Khi mà chúng ta ở trong tình cảnh đau khổ rung động tâm hồn như thế đó thì chúng ta phải làm thế nào? Chúng ta càng phải tu nhiều hơn, càng phải sửa nhiều hơn, càng phải thực hiện tình thương và đạo đức nhiều hơn để cho tâm thần của chúng ta bớt bấn loạn. Trong thương yêu phát hiện tình mẹ con đời đời ở bề trên. Quan Thế Âm không bỏ chúng ta. Mẹ hiền thế gian không bỏ chúng ta. Chúng ta thấy sự thương yêu quý báu chẳng có gì quý hơn sự thương yêu đó. Mẹ con không muốn sự xa cách.

Khi các bạn không muốn sự xa cách đó thì phải làm sao? Vun bồi cho tâm linh sáng suốt, hào quang các bạn càng ngày càng rực rỡ. Đó là các bạn báo hiếu. Các bạn sẽ tiến tới gần Mẹ Tình Thương sẵn có của các bạn thì đâu có còn sự suy lụy nữa và đưa tay để cứu vớt chúng sanh mọi nơi mọi giới đang đau khổ. Kẻ có tiền, kẻ hung bạo, người hiền cũng đang kẹt. Kẹt vì sự bất minh của chính họ mà thôi. Ngày nay chúng ta tu, chúng ta cảm mến Trời Phật. Càng cảm mến càng thương yêu Đấng Cha Lành, càng thương yêu Mẹ Tình Thương của chúng ta. Chúng ta càng thấy ta rõ hơn. Chúng ta nên cố gắng ảnh hưởng mọi nơi mọi giới để họ có cơ hội xây dựng và tự

tiến hóa để tránh hồ sâu, tránh sự đau khổ sẽ xảy tới cho họ.

“*Thương con mẹ bảo con về*”: Mẹ luôn luôn nhắc trong thâm tâm. Khi các bạn đau khổ lâu rồi, các bạn muốn rời bỏ đời qua đạo. Trong giờ phút đau khổ này, tôi muốn thế nào? Tôi muốn bỏ tất cả mọi sự để tôi về với mẹ hiền. Tôi về với sự thanh thân đời đời thương yêu của Trời Phật.

“*Cùng mẹ phát triển hương quê đạo đời*”: Phát triển cái cảnh không động, hương quê của đạo cũng như của đời. Khi các bạn sáng suốt rồi, ở đâu các bạn cũng sáng suốt. Ở đâu cũng là cảnh Trời. Ở đâu cũng là cảnh không động.

“*Mong con hiểu lý phân lời*”: Mong con hiểu cái chơn lý của bề trên để phân lời.

“*Tình mẹ đạo đạt chẳng rời mẹ con*”: Hiểu được tình thương của người mẹ mà mình tiến tới tình thương của người mẹ. Mẹ con không bao giờ xa cách lẫn nhau nữa. Thể xác xa cách nhưng tâm tư luôn luôn hòa một, sống chung trong ngày đêm. Tại sao hòa một được? Các bạn ngồi thiền, các bạn làm Pháp Luân, Thiền Định đó là đi tới ổn định, thanh tịnh. Cái thanh tịnh đó hòa hợp với thanh tịnh sẵn có của mẹ hiền, của chính bạn, rồi Mẹ Tình Thương cũng ở đó chứ không đâu. Cho nên chúng ta tu rồi, chúng ta được gần gũi nhiều hơn, sáng suốt nhiều hơn. Sự quý mến sẽ được bảo vệ tới đa khi con người đã tự thức giác và hướng về nội tâm. Khi các bạn hướng về nội tâm các bạn hiểu rồi, các bạn hiểu rõ các bạn ở đâu đến đây, rồi sẽ về đâu thì các bạn hướng về nội tâm. Mình càng phải làm việc cho mình nhiều hơn cho nó kịp thời, để tiến hóa theo chu trình sáng suốt của Thượng Đế an bài, của Mẹ Tình Thương đã sắp đặt từng giờ phút cho chúng ta. Cho nên chúng ta phải tiến, chẳng ai tiến cho chúng ta được. Chẳng ai thay thế sự tiến hóa của chính mình. Chính các bạn phải làm cho các bạn tiến hóa. Các bạn phải tu cho các bạn được cởi mở, chớ ai làm? Những người mới đến đây dự thính muốn tu lắm nhưng về phải hành. Hành trình các bạn ơi! Các bạn thấy rõ hành trình của mọi người, cái mức đi,

mức tiền. Chúng ta xuống thế gian ngày nay có chén cơm ăn, nó dần vất biết là bao nhiêu, nhờ quả biết bao nhiêu. Bây giờ, các bạn muốn có cái quả ngồi đó thường thức một chút.

Còn cái chuyện hôn vía các bạn mà thượng thăng đi lên thì các bạn hết sức dày công hành pháp các bạn mới thấy, nhưng phải kiên tâm để nghiên cứu. Đây là con đường tiền để đưa các bạn đi. Các bạn càng ngày càng thấy rõ các bạn hơn. Các bạn thấy sự quý giá của tình thương và đạo đức. Các bạn thấy rõ phận sự của người cha và người mẹ. Các bạn thấy không? Sự thương yêu của chúng ta đối với con chúng ta vô bờ bến, thì chúng ta rõ được sự thương yêu của bề trên đối với chúng ta càng vô tận. Cho nên lắm lúc các bạn cảm động khóc, thương, mến, tưởng, để chi? Để các bạn được cơ hội tiên hóa, không phải khóc này là đau khổ. Khóc này là gây cho các bạn rối loạn đi tự tử đâu. Khóc này đưa các bạn tiến tới sự thanh nhẹ thương yêu. Nhớ mẹ hiền, nhớ cha ruột đời đời của chúng ta không bao giờ bỏ chúng ta, thương yêu chúng ta. Trong tâm của chúng ta ôm lấy Người và giữ lấy Người mãi mãi. Giữ sự sáng suốt của Người đã tạo cho nhân sinh được cơ hội tiên hóa, được thấy rõ họ hơn. Hỏi sự dày công bao la đó lấy gì sánh được, lấy gì bì được? Cho nên, chúng ta càng tu thì càng xây dựng con đường hiếu thảo. Càng tu thì càng thực hiện tình thương và đạo đức là vậy. Không có ai vượt qua cái cảnh đó được. Rốt cuộc, các bạn phải tiến về đó, các bạn mới thấy sự cao quý của bề trên. Ngày nay làm người cha, làm người mẹ, làm người con tại thế, thì các bạn dòm xuống con thú như thế nào? Nó cũng thương yêu. Con gà cũng biết đùm bọc con nó. Chúng ta là con người tại sao chúng ta không biết thực hiện tình thương và đạo đức đó các bạn!

Chúng ta còn nghĩ chuyện lường gạt lẫn nhau để đưa cho mọi người đi tới sự đau khổ mà chính

chúng ta không thực hiện để giải quyết. Còn pháp Vô Vi này lại không, mình thực hiện, mình tu và mình ảnh hưởng người khác. Mình không dám buộc ai tu nhưng mà mình hành động để ảnh hưởng người khác. Vì con đường mình đã ra đi, đã được. Mình muốn vạch đường chỉ lối cho người khác tiếp tục để tiến tới trong cái hành trình sáng suốt này. Để cho mọi người tự thức giác tiến thân và thực hiện tình thương và đạo đức mới mong có ngày chánh giác thực hiện được thương yêu. Thành ra pháp này cũng không có thầy, chỉ có bạn để nghiên cứu.

Cho nên, mọi người chúng ta vui trong chỗ eo hẹp này, nhưng mà tình thương chúng ta bao la. Chúng ta ôm lấy chúng ta quy về một cội, quy về một cảnh, thương yêu đời đời của chúng ta. Chúng ta không có xa nhau. Chúng ta đã hứa hẹn nhau từ tiền kiếp. Ngày nay lại có cơ hội tái ngộ trong thương yêu, trong xây dựng. Mọi người đều phát tâm tự sửa để tiến.

Các bạn thấy trong thâm tâm các bạn được phát ra một tia sáng thương yêu xây dựng, mến cảm thực hành trong đường lối triu mến của tình thương và đạo đức. Chuyện đó không ai xóa bỏ được và không có một khí giới nào có thể phá tan nó được. Khi các bạn ý thức được tình thương và đạo đức là quý giá, tình thương và đạo đức là đời đời. Lúc đó, không có bom nguyên tử nào xé lẻ nó được. Chỉ có chính các bạn vun bồi phạm ngã mà che lấp sự sáng suốt sẵn có của các bạn mà thôi. Nếu các bạn vun bồi chơn ngã và tiên hóa thì phạm ngã cũng phải trở về chơn. Chỉ có thực hành mới đắc pháp.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Trần Thị Thu Nguyệt (vợ Sáu Khè) Hóc Môn sinh 1957 đã từ trần lúc 3 giờ sáng ngày 22-4-2022 (nhằm vào 22 tháng 3 năm Nhâm Dần), hưởng thọ 66 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

TĐ Dũng Hành kính báo.

Thi Ca của Đức Thầy

T/V00, ngày 6 tháng 10 năm 1995
TU SINH

Tu sinh cất cốc tự tham thiền
Thức giác tu hiền sống tạm yên
Liên hệ Trời yêu trong thức giác
Trùng tu thanh tịnh tự mình yên.

Mình yên giải bỏ buồn phiền
Thâm tâm đạt pháp cảm yên cảm hòa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Chơn tâm tự thức chan hòa tình thương
Cảnh Trời gieo rắc ý gương
Minh Tâm Kiến Tánh tìm đường tự đi
Chẳng còn ý tưởng sân si
Giải mê phá chấp ta thì đạt thông
Nằm lòng nguyên lý của công
Chăm tu đạt pháp nằm lòng tự tu
Khai thông trí tuệ chẳng mù
Mười Điều Tâm Niệm an du trong lòng
Thành tâm phục vụ ý công
Thương yêu tha thứ một lòng tự tu
Hồn thời tưởng niệm ngao du
Về Trời tận hưởng chẳng mù chẳng mê
Sáng choang giải tỏa muôn bề
Càng tu càng tịnh càng về đến nơi
Thực hành nguyên lý của Trời
Tâm mê chẳng có đời đời dựng xây
Pháp Luân Thường Chuyển vui vầy
Cảm giao nguyên khí thân này yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

72. CHUYỆN TƯỢNG VƯƠNG ĐỨC HẠNH (Tiền Thân Silavanaga)

Con người không biết ơn...,

Câu chuyện này, khi ở tại Trúc Lâm, bậc Đạo Sư đã kể về Đề-bà-đạt-đa. Các Tỳ kheo, ngồi tại Pháp đường, và nói chuyện:

- Thừa các Hiền giả, Đề-bà-đạt-đa vô ơn, không biết những công hạnh của đức Như Lai.

Bậc Đạo Sư đến, hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, các ông ngồi ở đây đang nói chuyện gì?

Sau khi được biết câu chuyện ấy, bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Đề-bà-đạt-đa mới vô ơn. Trước kia, kẻ ấy cũng đã vô ơn rồi. Kẻ ấy không bao giờ biết công đức gì của Ta.

Nói vậy xong, theo lời yêu cầu của họ, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát nhập thai trong bụng một con voi ở dãy Hy-mã-lạp Sơn. Khi sanh ra, Bồ Tát toàn trắng như một khối bạc; đôi mắt Bồ Tát giống như những hòn châu báu, chói sáng như năm loại ánh sáng; miệng giống như tấm vải đỏ; vòi giống như sợi dây bạc điểm thêm những chấm vàng đỏ. Bốn chân như mài láng như sơn mài. Như vậy, thân hình Bồ Tát có sắc đẹp tối

thượng, được trang điểm với mười hạnh Ba-la-mật tuyệt hảo.

Khi Bồ Tát lớn lên, tất cả con voi Hy-mã-lạp Sơn tụ họp lại để hầu hạ Bồ Tát. Khi sống ở Hy-mã-lạp Sơn được vây quanh với tám vạn con voi, Bồ Tát thấy tội lỗi của đàn voi trong tương lai, nên tách rời khỏi đàn, sống một mình trong rừng, và với đức hạnh của mình, được gọi là Tượng vương có đức hạnh.

Một người sống ở Ba-la-nại, chưa quen sống ở rừng, đi vào dãy Hy-mã-lạp Sơn, tìm những vật liệu cho nghề nghiệp nuôi sống của mình. Do không nhận định được phương hướng, lạc đường kẻ ấy hoảng hốt vì sợ bị chết, vừa đi vừa dang tay ra than khóc. Bồ Tát nghe kẻ ấy than khóc quá độ, động lòng thương, muốn cứu kẻ ấy thoát khổ, liền đi đến gần. Kẻ ấy thấy Bồ Tát liền hoảng sợ chạy trốn. Bồ Tát thấy kẻ ấy chạy, liền đứng lại ngay tại chỗ. Người ấy thấy Bồ Tát đứng, cũng đứng lại. Bồ Tát đi đến, người ấy lại bỏ chạy. Khi thấy Bồ Tát đứng, kẻ ấy cũng đứng lại và suy nghĩ: “Con voi này, khi ta chạy thì đứng lại, khi ta đứng thì đi đến gần, ta thoát khỏi khổ này”. Nghĩ vậy, trở thành mạnh dạn, kẻ ấy đứng lại. Bồ Tát đi đến gần và nói:

- Nay bạn, sao bạn lại đi lang thang ở đây, và khóc than như vậy?

- Thừa chúa voi, không nhận định được phương hướng, lạc đường, nên tôi sợ chết!

Rồi Bồ Tát đưa người ấy về trú xứ của mình, trong một vài ngày, thết đãi kẻ ấy với trái cây và những vật thực khác, và nói:

- Nay bạn, chớ sợ hãi. Ta sẽ đưa bạn đến con đường của loài người đi.

Bồ Tát để kẻ ấy ngồi trên lưng, đưa đến con đường có loài người đi. Người ấy là một người phản bạn, nghĩ rằng nếu có ai hỏi, sẽ nói lên những gì cần phải nói. Tuy ngồi trên lưng Bồ

Tát, nhưng người ấy vừa đi vừa nhận diện tướng cây, tướng núi. Bồ Tát đi ra khỏi rừng, đứng trên con đường lớn đưa đến Ba-la-nại, tiễn người ấy đi và nói:

- Nay bạn, hãy đi theo con đường này. Dù có ai hỏi hay không hỏi chỗ của ta, cũng đừng nói cho ai biết.

Nói xong, để người ấy ra đi, rồi Bồ Tát trở lại trú xứ của mình.

(còn tiếp)

